

Pronumele reflexiv ține locul unui **substantiv** (obiect) asupra căruia se manifestă în mod direct sau indirect acțiunea **verbului** și are forme doar pentru cazurile dativ și acuzativ. Atunci când acțiunea se reflectă în mod direct, pronumele este în cazul acuzativ, iar atunci când se reflectă indirect stă în cazul dativ.

El se uită la profesor și se chinuie să-și amintească poezia.
Așază-te în bancă și deschide-ți cartea.

Formele pronumelui reflexiv

Pronumele reflexiv are forme proprii doar pentru persoana a III-a (se, s-; își și-; sine; sie, sieși), pentru celelalte persoane sunt folosite formele neaccentuate de acuzativ și dativ ale **pronumelui personal**.

CAZ	PERSOANĂ	FORMĂ	SINGULAR	PLURAL	
Acuzativ	I	Neaccentuată	mă, m-, -m-	Ne	
	a II-a	Neaccentuată	Te	Vă	
	a III-a	Neaccentuată	se, s-	se, s-	
		Accentuate	(pe) sine	(pe) si-	
	Dativ	I	Neaccentuată	îmi, mi	Ne
		a II-a	Neaccentuată	îți, ți	vă, v-
a III-a		Neaccentuată	își, și-	își, și-	
		Accentuate	sie, sieși	sie, sieși	

Formele pronumelui reflexiv au aceeași persoană și același număr ca și **subiectul** verbului determinat, deoarece **pronumele este identic cu subiectul**. Din această particularitate se poate desprinde o regulă generală de a identifica un pronume reflexiv (persoanele I și a II-a) și de a nu-l confunda cu pronumele personal (persoanele I și a II-a): **pronumele reflexiv are aceeași persoană și același număr cu verbul pe care îl însoțește**.

- **Eu** m-**amuz** de situația creată.
(eu – pron. personal, persoana I singular, mă – pron. reflexiv, persoana I singular, amuz – verb, persoana I singular)
- **Filmul** m-**amuză** nespus de mult.
(el – pron. personal, persoana a III-a singular, mă – pron. personal, persoana I singular, amuză – verb, persoana a III-a singular)